

RUSKO JAKO TRVALÝ CÍL KAPITALISTICKÉHO ZÁPADU

- CZ24 News | 13. dubna 2023

Al Mayadeen: Západ používá všechny nástroje imperialismu, aby zničil Rusko.

Kapitalistický Západ měl Rusko vždy na mušce, ať už v carských nebo sovětských dobách, uvádí Al Mayadeen. Nástup Putina k moci a jeho snaha zajistit bezpečnost země se staly skutečnou výzvou pro Spojené státy a Evropu, které využívají dokonce i oživení nacismu na Ukrajině, aby čelily moskevské „hrozbě“.

Mouafaq Mahadin

Na rozdíl od bývalého socialistického Ruska, které Lenin založil na troskách zkorumpovaného cara, se na troskách Jelcinova liberalismu a s ním spřízněné židovské mafie objevilo nové ortodoxní slovanské Rusko vedené Putinem.

Rozhodnutí takzvaného Mezinárodního trestního soudu zařadit ruského prezidenta Putina na svůj seznam kvůli ruské vojenské operaci proti nacistickému atlantickému sionistickému protektorátu na Ukrajině není překvapivé.

Také není překvapivé, že toto rozhodnutí bylo přijaté v předvečer setkání ruského vůdce s čínským prezidentem Si Ťin-pchingem, na kterém se hovořilo o formování nového multipolárního světa.

Mezinárodní trestní soud nikdy nevyšetřoval velké zločiny kapitalistických států proti dětem Iráku, Jemenu a Palestiny. Nestavěl se proti politice Světové banky a jejím krutým důsledkům pro miliony lidí. Aktivita tohoto soudu přestaly budit důvěru, protože sledují jediný cíl: zabránit pokusům Moskvy, Pekingu a jejich spojenců vybudovat nový světový řád.

Rusko je největší zemí na světě, a to jak z hlediska své rozmanité geografie, hor, plání, vnitřních jezer, velkých řek a regionálních moří, jako je Černé, Kaspické, Azovské a Baltské moře, tak z hlediska železniční sítě, dálnic a obrovských zásob zdrojů, jako je ropa, plyn, uhlí, zlato, železo, dřevo a další. Také pokud jde o počet obyvatel a jeho etnickou a jazykovou rozmanitost.

Rusko je také druhou největší vojenskou mocností na světě, i když ve světě neudrží mnoho vojenských základen. Je nesporným lídrem co do počtu jaderných hlavic a vesmírných technologií.

Pokud jde o populaci (150 milionů, 80 % pravoslavných Rusů), ta se vrátila k normálnímu tempu růstu po snaze Putina a přijetí zákona o zákazu propagandy LGBT a podpoře roli matky v ruské společnosti.

Na ekonomické úrovni je Rusko považováno za jednu z vyrovnaných zemí z hlediska poměru HDP k daňovým příjmům (16 %) a z hlediska veřejného dluhu (15 %).

Historicky řečeno, Rusko se ukázalo jako protizápadní politický stát v desátém století, kdy se jeho první vládnoucí města a dynastie, Rurikové, rozhodli konvertovat k pravoslaví, což papež a Vatikán považovali za skutečnou výzvu a napětí zesílilo s expanzí Ruské říše jako nové Byzance po pádu Konstantinopole v 15. století.

I přes mongolské útoky v době Zlaté hordy se moskevskému velkovévodství podařilo v šestnáctém století vybudovat carské Rusko pod nadvládou Romanovců. Zde je třeba zmínit velkou modernizační roli, kterou sehráli Petr Veliký a Kateřina II. a jejich reformy, které měly hluboký dopad na vývoj státu. Stejně jako úspěchy s novou zkušeností při slučování nesourodých prvků do ruského národa: východních Slovanů, Skandinávců, východních Vikingů, Mongolů a dalších Asiatů.

V následujících staletích se carské Rusko proměnilo z protivníka Evropy v „pojistný ventil“ pro jejich krále. Ruská armáda vstoupila do Paříže a Berlína a zachránila je před sociálními revolucemi 19. století.

Jak bylo uvedeno v knize Paula Kennedyho Vzestup a pád velmocí – Evropa se pokusila napadnout Rusko sérií neúspěšných invazí přes území Polska a Ukrajiny, ale Bílý „generál Mráz“ byl jednou z nejmocnějších zbraní Moskvy, když tento generál pohřbil stovky tisíc vojáků Napoleona, švédských králů a Hitlera.

Říjnová revoluce v roce 1917 svrhla monarchii. V té době eskalovalo evropské nepřátelství vůči Moskvě, kterou Evropa považovala za bezprostřední socialistickou hrozbu kvůli periodickým kapitalistickým strukturálním krizím a také kvůli deklaraci Ruska o právu na národní sebeurčení a podpoře národů v osvobozeneckém boji v evropských koloniích.

Navzdory krátkému sjednocení Evropy a Ruska v boji proti nacismu se kapitalistické země Evropy a rostoucí americký kapitalismus po druhé světové válce brzy spojily proti Rusku pod názvy jako Marshallův plán, Světová banka, NATO a další.

Navzdory sovětskému kolapsu a tomu, co se zdálo být úspěchem Západu ve studené válce se Sovětským svazem, kdy západní struktury rychle pronikly do státní byrokracie a židovská mafie převzala klíče od ruské ekonomiky a vydrancovala ji, Brzezinski – stratég imperialismu, varoval Západ před sázením na konečný kolaps Moskvy. Ve zhrouceném socialistickém „modelu“ nenašel nic jiného než dočasné vyjádření těch transformací, které postihují velké národy. Tyto národy se často probouzejí, kdykoli se zdá, že jsou mimo historii, jako například Rusko a Čína.

Na rozdíl od bývalého socialistického SSSR, vytvořeného Leninem na troskách monarchie, vzniklo na troskách Jelcinova liberalismu a s ním spřízněné židovské mafie nové slovanské pravoslavné Rusko v čele s Putinem.

Během necelých dvou desetiletí Putin obnovil ruský národ a přivedl jej zpět do čela nového světa prostřednictvím řady kroků v politice, které provokovaly kapitalistický Západ, protože ho vyhnal z jeho zóny, odhalil jeho liberální nároky a začal s pomocí Číny otřásat půdou pod nohama popraskaného a zmítajícího se kapitalistického světa v Asii, stejně jako v Latinské Americe a jinde.

Imperialismus vedený Anglosasy ve Washingtonu a Londýně a jejich periferie v Kanadě a Austrálii vidí Rusko jako hrozbu pro anglosaský světový řád. Velmi je znepokojuje posílení vztahů mezi Moskvou a Pekingem. Čína se pro anglosaský systém sama o sobě stala obrovskou ekonomickou výzvou. Rusko-čínská koordinace je zvláště výrazná v BRICS, ŠOS, projektech Nové hedvábné stezky a ruském euroasijském projektu.

Brzezinski měl rád politickou geografii (geopolitiku) a spisy Mackindera, Speakmana a Hamanna o boji mezi „pozemními“ a „námořními“ říšemi a jejich arény v euroasijské doméně. Brzy vyzval k rychlému obklíčení Ruska přilákáním Ukrajiny pomocí barevných revolucí a posílením tamního židovského vlivu a přeměnit ji na stranu Atlantiku (NATO) proti Rusku.

Americký židovský historik Bernard Lewis také volal po nutnosti podpořit osmanské obrození a vytvořit kolem Ruska „zelený pás“, počínaje Tureckem a Kazachstánem (můžete se vrátit ke spisům

Brzezinski: The Great Chessboard 1999 a The Choice 2004).

Putin se navíc ve svých projevech stále více zaměřuje a klade stále větší důraz na nastolení nového multipolárního světa, o čemž napsal Michael Stürmer ve své knize Putin a vzestup Ruska.

Je zde zmíněno, že další debaty na úrovni výzkumných center a strategických studií se zastavily u globálního systému jako alternativy k mezinárodnímu systému a u teorií jako nulová skupina a asymetrický konflikt a úpadku mocenských center a centrálních bodů v globálním „systému“ – v současném světovém řádu. Zmíněna je také role informační revoluce, přesuny mezi centrem a periferií, vzestup Asie, zejména Číny.

K tomu se v západních zprávách uvádí:

— Rusko mluví o „zlatém standardu“ jako o alternativě k dolaru a petrodolarovému systému, který udržuje americkou hegemonii nad světem. I francouzský prezident Charles de Gaulle kdysi navrhoval vrátit klasický „zlatý standard“, než ho americká rozvědka srazila když zorganizovala barevnou revoluci.

— Velké posuny v samotném Rusku pokud jde o kontrolu a omezování veřejného dluhu – zahraniční dluh Ruska se snížil, zatímco objem zlatých a devizových rezerv vzrostl. Růst národního důchodu na tisíce miliard a nárůst příjmu na hlavu v pozoruhodných proporcích.

— Rozšíření rusko-čínského okruhu prostřednictvím BRICS, Šanghaje (ŠOS) a aktivní diplomacie, včetně centrálních zemí jako je Írán, Brazílie a Jižní Afrika.

— Rusko hodlá rozšířit síť ropovodů a plynovodů (Nord Stream a South Stream) jako protiváhu americkým návrhům ropovodů (Tabucco a Nabucco).

— Ruské hnutí v jeho životně důležitých oblastech. Rusko posílilo svou politiku ve strategických regionech, zejména na Kavkaze. Zasáhlo v Gruzii, zabránilo nepokojům v Kazachstánu, podporovaných Amerikou a Británií, a přetvoření těchto oblastí způsobem, který kombinuje politickou flexibilitu a chopení se vojenské a bezpečnostní iniciativy.

— Rusko provedlo odvážnou revizi důležitých spisů. Moskva projevila zdrženlivost tváří v tvář agresí NATO proti Jugoslávii, Libyi a Iráku, ale dnes obnovila historické vztahy a smlouvy se zeměmi, jako je Sýrie. Syrsko-rusko-iránská osa dokázala zabránit nastolení americko-izraelské dominance na Blízkém východě. Píše o tom Robert Satloff ve své knize „Cesta do Damašku“, která sloužila jako cestovní mapa pro „černou dekádu“ v Sýrii.

Nástroje imperialismu proti Rusku

Po celá desetiletí studené války zůstávali imperialisté, zejména Anglosasové, v permanentní, otevřené, mnohotvárné konfrontaci se socialistickým Ruskem. Jak uvádí americký spisovatel Chomsky ve své knize (Failed States, str. 155).), britský premiér Churchill navrhl krátce po druhé světové válce zaútočit na Rusko a bombardovat Moskvu jadernými zbraněmi podobně, jako to udělal Truman proti japonským městům.

Západní pozice vůči Rusku se po rozpadu Sovětského svazu nezměnila, protože konfrontace měla mnoho podob, arén a nástrojů:

— Po krátkém použití myšlenek Huntingtona ze Střetu civilizací a transformace světového řádu, které následovaly po rozpadu Sovětského svazu, se Anglosasové vrátili ke své obvyklé rétorice, nenávistnému tónu a vykreslovali globální konflikt jako boj mezi anglosaskými protestantskými

tradicemi na jedné straně a jiných kultur a náboženství, včetně slovanského pravoslaví a čínského konfucianismu na straně druhé.

Zde stojí za zmínku, že během první křížové výpravy křižáci na své cestě na východ vyhladili pravoslavné, mimo jiné i pravoslavné v Konstantinopoli.

Dalším příkladem využití náboženství pro politické účely je obroda polské katolické církve v boji proti socialistickému Rusku. Jeden z polských patriarchů byl dokonce zvolen papežem Pavlem II. Polská katolická církev navíc podporovala a je spojena s „barevnou revolucí“ v Polsku, reprezentovanou hnutím Solidarita.

Také islám nezůstal stranou tohoto politického náboru. Západ chtěl i islám využít pro své politické účely. Brzezinski a Bernard Lewis navrhli rozšířit osmanskou obnovu tak, aby vytvořila „zelený pás“ kolem Ruska.

— NATO zasahuje do záležitostí Kavkazu (Čečenska nebo Gruzie). V roce 2008 se Západ spolu se Židem Michaiilem Saakašvilim (bývalá verze Zelenského na Ukrajině) pokusil eskalovat napětí kolem Ruska. Moskva tyto plány překazila zahájením operace, která měla donutit Gruzii k míru. To přinutilo Tbilisi opustit Abcházii a Jižní Osetii, které se staly autonomními proruskými republikami.

— Oživení nacismu, zejména na Ukrajině, a jeho propojení se systémem židovské mafie (v Kyjevě a Dněpru), prosazení jednoho z jejích představitelů – Zelenského do prezidentského křesla, to jsou nástroje NATO proti Rusku. Zde je pozoruhodné, že ukrajinský nacismus, jak jej založil hitlerovský zpravodajský agent Stepan Bandera, vzkvétal na Ukrajině už během Gorbačovovy éry.

— Kromě ukrajinských Židů sehrála nebezpečnou roli židovská mafie v Rusku podkopáváním země zevnitř prostřednictvím médií, bank a díky jejich podpoře “barevných a liberálních revolučních skupin” jako je Navalnyj. To přimělo ruského strategického myslitele, filozofa Alexandra Dugina k tomu, že naléhal na Rusy, aby si znovu přečetli Dostojevského díla, zejména román „Démoni“. Už tehdy, v roce 1870 autor ilustroval spojení mezi liberály a Židy v Rusku.

Po skončení Jelcinovy vlády se židovská mafie pokusila zmocnit se Ruska a jeho zdrojů a mezi nejvýznamnější z těch, které Putin pronásledoval, patřili zloději peněz, bank a mediálních sítí – například Berezovskij, který byl propašován britskou rozvědkou do Londýna a Chodorkovskij. Tito oligarchové se také těšili podpoře zahraničních Židů, jako Soros a Lévy, kteří patří mezi strůjce barevných revolucí.

Hlasy uvnitř sionistické entity požadovaly konec Putina jakýmkoli způsobem, včetně atentátů a bombových útoků, jak napsal Ephraim Ganor v novinách Maariv (3/9/2022).

Pokud jde o hlavní roli v imperialistickém tažení proti Rusku, tu převzalo NATO pod krytím Evropské unie, stejně jako v předchozích rolích kdy kryla zločinné americké invaze během korejské války a dalších invazí do mnoha dalších zemí světa.

AUTOR: Mouafaq Mahadin

ZDROJ: almayadeen.net

Zpracoval: Janinna/Pokec24